

[Christmas Møller.]

sig slet ikke om, hvordan man vil stille det op med Ansvar paa den ene eller den anden Side, det kan vi lave en historisk og akademisk Diskussion om, Nej, det, der har Interesse i denne Diskussion, er, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Henvi-
sning til 1920, om Anvendelsen af saadanne Midler, er i flagrant Modstrid med det ærede Medlems egen Stilling og højtidelige Erklæring, i fuldkommen Modstrid med den Stilling, som det ærede Medlems Kollega her i Tinget har indtaget. Det er det, der har Interesse, alt andet har ikke Spor af Interesse.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg har kun bedt om Ordet for at give en Bekræftelse af den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav vedrørende Kornlovens Tilblivelse. Som Medlem af den daværende Landbokommission kan jeg helt og fuldt bekræfte, at det var ikke Bondetoget, der paavirkede os til at gennemføre det Lovforslag, der i øvrigt forelaa færdigt og helt udarbejdet i Kommissionen, selvfølgelig ikke!

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Man skal høre meget, før Ørene falder af en, men det var da et nederdrægtigt heldigt Tilfælde, at man fik travlt med at lave ekstraordinær Rigsdags-samling paa samme Tid, som Bondetoget blev bekendtgjort. Og hvis det er saadan, at Kornloven udelukkende er en Følge af Landbokommissionens Arbejde, saa begriber jeg ikke, hvorfor alt det andet, Landbokommissionen har beskæftiget sig med, ikke er blevet til Lov for længe siden. Der er slet ingen Tvivl om de to Tings Sammenhæng med hinanden.

Der staar udtrykkelig i Grundlovens § 55, som vi ved andre Lejligheder har diskuteret, at Rigsdagsmænd skal handle efter deres Overbevisning og ikke efter Ønsker fra deres Vælgere. Men Menneskene faar nu en Gang deres Overbevisning i Henhold til Paavirkning udefra, det kommer man ikke uden om, og saa drejer det sig om, hvorvidt man kan paavirke i Retning af at

skaffe en rigtig og pæn Overbevisning frem, og det maa jo være tilladt. Det var tilladt for Bønderne, saa maa det ogsaa være tilladt de arbejdsløse og Fagforeningerne; de maa have Lov til i enhver given Situation at bruge de Midler, som de til enhver Tid anser for de bedste.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der gerne vil diskutere noget andet, at min Udtalelse om 1920 er i flagrant Modstrid med, at jeg har forpligtet mig til at holde Forfatningen. Ja, det kan være det ærede Medlems private Sag, det har i den nævnte Forbindelse kun akademisk Interesse og ikke andet. Hvis det ærede Medlem virkelig for Alvor mente, at jeg havde gjort mig skyldig i noget forfatningsstridigt og derfor skulde anklages som Følge af mine Udtalelser, saa vilde det ærede Medlem aldeles ikke tøve med at drage de fornødne Konsekvenser af denne Opfattelse. Saa dybtgaaende og alvorlig er det ærede Medlems Opfattelse dog imidlertid ikke, og jeg synes i øvrigt, at det ærede Medlem skulde overlade den Del af Diskussionen til os og Socialdemokraterne, nemlig Spørgsmaalet om, hvad Fagforeningerne skal og bør gøre for at varetage deres Medlemmers Interesser, herunder ogsaa de arbejdsløses.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og ogsaa til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og til Offentligheden i det hele vil jeg gerne sige, at det er fuldkommen meningsløst og urimeligt, naar man blot kan offentliggøre Landbokommissionens Sekretariatsforhandlinger, som med al ønskelig Tydelighed viser, at Paastanden om, at Kornlovens Gennemførelse og Bondetoget ikke har det fjerneste med hinanden at gøre, at de Herrer saa — som de Bolsjevikker, de i Virkeligheden begge to er — vil blive ved med at paastaa noget, der ikke har noget som helst med de faktiske Forhold at gøre.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg blot sige, at jeg kan altsaa nu forstaa, at han ikke har ment noget med det, han sagde med Henvi-
sning til 1920. Men